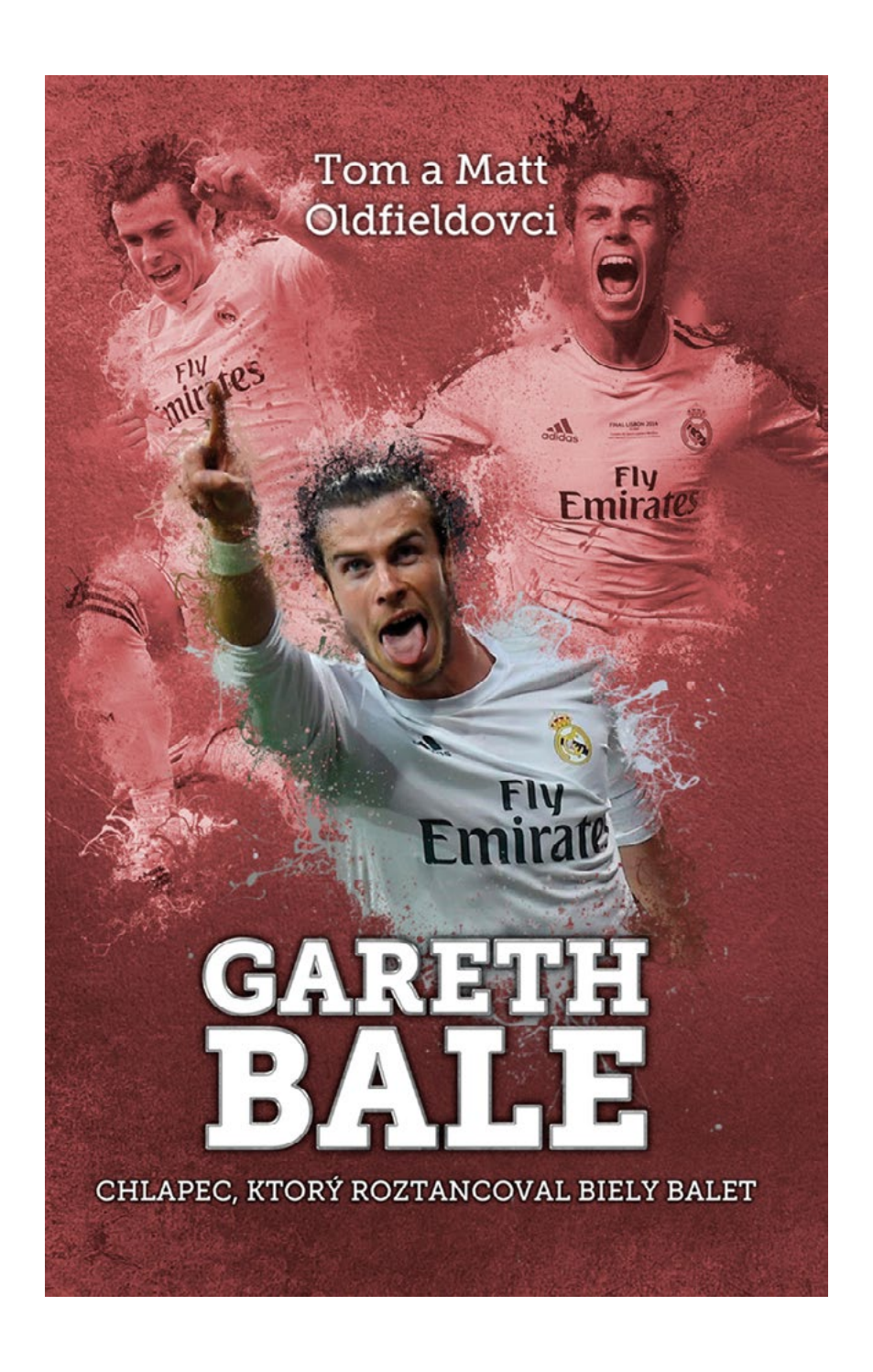




Tom a Matt
Oldfieldovci

GARETH BALE

CHLAPEC, KTORÝ ROZTANCOVAL BIELY BALET

Názov knihy

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk



x·y·z

NAKLADATELSTVÍ

Tom a Matt Oldfieldovci
Gareth bale: chlapec, ktorý roztancoval
biely balet – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.



ALBATROS MEDIA a.s.

Tom a Matt Oldfieldovci

GARETH BALE:

CHLAPEC, KTORÝ ROZTANCOVAL BIELY BALET

TOM A MATT OLDFIELDOVCI

G A R E T H
BALE



**CHLAPEC, KTORÝ ROZTANCOVAL
BIELY BALET**

Mame a otcovi.

Za všetky tie rána a popoludnia na postrannej čiare a za
to, že nám pomohli toto všetko uskutočniť.

POĎAKOVANIE

Táto kniha bola pre nás ako bratov mimoriadnou príležitosťou pracovať spoločne na niečom, čo obaja nesmierne zbožňujeme. Futbal bol vždy výraznou súčasťou nášho života. Dúfame, že táto kniha prinúti aj ostatných k tomu, aby začali hrať futbal, či pri ňom zotrvali a neprestávali ísť za svojím snom.

Jedným z našich snov bolo takúto knihu napísať a sme mimoriadne vďační spoločnosti John Blake Publishing, osobitne Anne Marxovej, za umožnenie tohto projektu. Annine rady a trpezlivosť nám pri písaní nesmierne pomáhali.

Tiež sme vďační všetkým priateľom a členom rodiny, ktorí nás pri tom podporovali. Váš záujem

a zmysel pre humor nám pomáhali vytrvať. Will, Doug, Mills, John, James Pang-Oldfield a zvyšok našich priateľov zo Školy kráľa Edwarda VI., naše tety, strýkovia, bratrance a sesternice, príbuzní z Nottinghamu i Montrealu a mnohí, mnohí ďalší – všetci si zaslúžia našu vďaku.

Melissa, bez tvojho porozumenia a podpory by sme to nezvládli. Ďakujeme ti, že si z tej našej spolupráce bola rovnako nadšená ako my.

Noah, už dávnejšie sme sa snažili, aby sa futbal stal твоjím obľúbeným športom! Tešíme sa, že si s tebou tú knižku o pár rokov prečítame.

Mami a oci, tá najväčšia vďaka patrí vám. Vy ste nám predstavili svet futbalu a potom ste obe- tovali hodiny a hodiny tomu, že ste s nami chodi- li na zápasy. Kúpovali ste nám vstupenky, dresy, kopačky. Futbal milujeme preto, že ste nás v ňom podporovali. Ďakujeme vám za všetku lásku, všetok smiech a všetku dôveru v nás. Táto kniha je pre vás.



KAPITOLA 1

Nový Galáctico

2. septembra 2013

„EL NUEVO JUGADOR DE REAL MADRID, GARETH BALE.“

„Nový hráč Realu Madrid, Gareth Bale.“ Keď vyslovili jeho meno, štadión sa otriasol v základoch. Tlieskali mu tisíce fanúšikov a tí ho povzbudzovali mimoriadne hlasným spevom. „*Bale! Bale! Bale!*“ vykrikovali jeho meno a mnohí z nich ho mali na tričku. Gareth tomu nemohol uveriť – nebol to pritom jeho debut. Nebehal tu ako krídelný útočník; mal na sebe oblek. Iba tušil, že atmosféra pre hru bude skvelá. Keď sa postavil

a vyšiel na pódium, zhlboka sa nadýchol a v duchu si povedal, že musí zostať pokojný. Už to nebol ten hanblivý chlapec ako kedysi, ale na tento druh pozornosti napriek tomu nebol zvyknutý.

Ani nervozita však nemohla Garethovi vziať úsmev z tváre. Bolo to tu: najslávnejší klub na svete, domov *Galácticos*, najväčších superstar futbalového sveta. Luís Figo, Ronaldo, Raúl González, David Beckham, Cristiano Ronaldo... a teraz Gareth Bale. Ako chlapec sedával s otcom na tribúne miestneho štadióna Ninian Park, sledovali, ako strýko Chris hrá, a predstavovali si, že sú na štadióne Bernabéu a že tím Cardiff City je slávny ako Real Madrid. Teraz ten sen žil. Tentoraz bol tou hviezdou on, Gareth, nie jeho strýko.

Keď Gareth pristúpil k mikrofónu, zamával fanúšikom a potom svojim drahým. Bol nesmierne nadšený tým, že sa jeho veľkého dňa všetci zúčastnili: jeho matka Debbie a otec Frank, dedko Dennis, staršia sestra Vicky, najlepší kamarát Ellis a, samozrejme, jeho priateľka Emma a ich krásna malá dcérka Alba. Vedel, že bez ich bezhraničnej podpory by to sem nikdy nedotiahol.

Keď sa publikum trochu upokojilo, Gareth začal: „*Es un sueño para mi jugar para Real Madrid. Gracias por esta gran acogida! Hala Madrid!*“ To boli prvé španielske slová, ktoré sa naučil, a, samozrejme, išlo o tie najpodstatnejšie. Nacvičoval ich celé dni, aby ich nezabudol ani pod náporom nadšenia. „Hrať za Real Madrid je mojim snom. Ďakujem vám za toto náramné prijatie. Do toho, Madrid!“ Ohlas bol taký neuveriteľný, taký hlasný, že sa musel v polovici odmlčať.

A potom prišiel okamih, na ktorý všetci čakali, zvlášť Gareth. Mnohokrát si hovoril, aké by to bolo, a teraz sa to skutočne dialo. Prezident Realu Madrid pozdvihol slávne biele tričko a ukázal, že je na ňom vzadu veľkými čiernymi písmenami napísané jeho meno: BALE. Blesky fotoaparátov blikali a dav znova zaburácal. Bol teraz *Galáctico* – najdrahší zo všetkých –, a preto mu jeho staré tričko s číslom 3 už nebolo dosť dobré. Počas poslednej sezóny v Tottenhame nosil číslo 11, rovnako ako jeho hrdina z detstva, neuveriteľný krídlový hráč Manchestru United Ryan Giggs.

V Reale Madrid nosil číslo 11 v roku 2004 Michael Owen a v roku 2007 Arjen Robben. Gareth

bol hrdý na to, že na nich môže nadviazať, ale zároveň bol odhodlaný si toto číslo privlastniť. Keď sledoval dianie okolo seba, nemohol sa dočkať najväčšej výzvy svojho života. Bol najdrahším hráčom na svete a vedel, že bude pod veľkým tlakom, aby sa stal jedným z úplne najlepších hráčov všetkých čias, rovnako ako jeho spoluhráč Cristiano Ronaldo.

Keď žongloval s loptou v kotli Bernabéu, spomenul si Gareth na dni, ktoré ako malý chlapec trávil v caedelynskom parku vo waleskom Cardiffe. Pretože bol v puberte rýchly ako blesk, rodina a tréneri predpovedali, že dosiahne veľké úspechy, ale toto nik nečakal. V Southamptone aj v Tottenhame zažil ťažké obdobia, keď sa zdalo, že by Garethov detský sen mohol skončiť kvôli zraneniu. Ale waleský drak bojoval ďalej, aby sa dostal až na špičku.



KAPITOLA 2

Strýko Chris, hrdina Cardiffu

GARETH TAKMER NESPAL, ale napriek tomu nebol unavený. Nikdy nebol taký nadšený. Dnes, onoho jesenného dňa roku 1992, sa pôjde prvýkrát v živote pozrieť, ako jeho strýko Chris – Chris Pike – hrá za Cardiff City. Už ho raz videl streliť gól v televízii, ale nikdy nie naživo na športovisku Ninian Park s tisíckami ďalších fanúšikov. Teraz, keď mal tri roky, jeho otec Frank usúdil, že už je konečne dosť starý, aby ho mohol vziať na zápas.

Gareth sa nemohol dočkať. Ráno ubiehalo neskutočne pomaly. Sledoval hodiny a prial si, aby už boli tri popoludní. Aby si skrátil dlhú chvíľu,

prinútil sestru, aby stála na chodbe a robila brankára, zatiaľ čo on kopal ako jeho strýko. Vicky nebola veľmi dobrý brankár a mäkká lopta prelietala okolo nej. *GÓL! GÓL! GÓL! Davy šalejú!* Konečne! O 13:45 stál Gareth pripravený pri dverách a mal na sebe modré tričko tímu Cardiff City a modrobiely šál, ktorý mu dal strýko k Vianociam.

„Gareth, cestou na štadión sa musíš ocka stále držať za ruku,“ povedala mu mamička Debbie, keď mu zapínala bundu a do vreciek mu dávala rukavice. „Bude tam veľa ľudí a ľahko by si sa mohol stratiť a zmeškal by si ten zápas. A to by si nechcel, však? Tak mi sľúb, že sa budeš ocka pekne držať za ruku.“

„Sľubujem, mami!“ Gareth svoju ustarostenú matku však v skutočnosti príliš nevnímal. Premýšľal o tom futbalovom zápase a o tom, koľko gólov jeho strýko Chris strelí. Ocko Garethovi vysvetlil, že strýko je hviezdny kanoniérom Cardiffu, ich najlepším strelcom tri roky za sebou. Keď bude mať šťastie, možno uvidí, ako strýko Chris dáva hetrik.

Aby sa dostali na štadión, museli ísť vlakom, čo bolo pre malé dieťa dobrodružstvo samo osebe. Keď dorazili na miestnu stanicu, mali dosť času,